

افو سید میر محمد ابراهیم

عبدالحسین شهیدی صالحی

زندگی مؤلف

میر محمد ابراهیم (۱۰۸۲-۱۱۴۹ق)، فرزند سید میر محمد معصوم بن میر سید فصیح بن میر سید اولیاء حسینی قزوینی، معروف به میر ابراهیما و حاج سید جوادی است. وی از زعماء و مجتهدان و متکلمان شیعه است. نواذه او عبدالجواد (م ۱۲۷۸ق) فرزند میر حسینا بن میر سید محمد ابراهیم قزوینی، از اعیان علمای قرن سیزدهم هجری در قزوین بود و نام وی عنوان این سلسله گردید و گذشتگان این خاندان به حاج سید جوادی شهرت یافتند.

میر محمد ابراهیم در قزوین ولادت و نشأت یافت، پس از تکمیل مقدمات و علوم عربی و سطوح، نزد بزرگان علمای قزوین، به حوزه درس پدرش سید میر محمد معصوم (م ۱۰۹۱ق) پیوست. سپس راهی اصفهان شد و به حوزه درس آقا جمال خوانساری (م ۱۱۲۱ق) و علامه مجلسی (م ۱۰۳۷-۱۱۱۰ق) و سید حسین بن جعفر

پیشنهاد

خوانساری ملحق گردید. بعد به عتبات مقدسه عراق هجرت کردو در کربلا از طبقه شاگردان اوّل مدرس الطف سید نصرالله حائری بود و به درجه اجتهاد نایل گردید. وی مجدداً به زادگاه خود قزوین بازگشت و به تدریس و فتوای پرداخت و از علمای بلند آوازه حوزه قزوین و از اصحاب اجتهاد و مکتب اهل عقل بود. در علوم عقلی و فلسفه نیز آثاری از خود باقی گذاشته است. از جمله رساله‌ای در بداء، تحقیق‌العلم‌الالهی و مجموعه‌ای رسائل در فلسفه و حکمت و عرفان. در شعر فارسی و عربی نیز دست داشت.^۱

از شاگردان مشهور وی، فرزندش سید حسین قزوینی؛ و از مشایخ اجازه‌وی، سید مهدی بحر العلوم و شیخ عبدالنبي قزوینی صاحب تمیم امل الامل رامی توان نام برد. رجالیان از وی به بزرگی یاد کرده‌اند و او را با عنوان‌هایی همچون: علامه، فهّامه، ذوق‌فنون، عالم عامل، فاضل و صاحب سجاوی اخلاقی بلند، ستوده‌اند.^۲

آثار مؤلف

از آثار و نگاشته‌های سید میر محمد ابراهیم، از کتاب «تحصیل الاطمینان فی مطالب زبدة البیان» که تفسیر آیات الاحکام مرحوم مقدس اردبیلی است می‌توان یاد کرد که شرح آن به تفصیل خواهد آمد. دیگری «سلاح المؤمن» که در باره دعا و احراف است و به شماره ۷۷۰ در کتابخانه آستان قدس رضوی موجود است.^۳ کتاب دیگر وی «مقامات» است که مانند «مقامات حریری» نگاشته شده است. متمم امل الامل، رساله‌ای در تحقیق بداء، رساله‌ای در تحقیق علم الهی، رساله‌ای در گناهان کبیره و صغیره که در نهایت تحقیق نگاشته شده، تلخیص محبحة البیضاء فی احیاء الاحیاء، شرح بعض ادعیه صحیفة سجادیه، قصیده‌ای در معارضه قصیده النور والامان، اجویه مسایل فقهیه و عقلیه، رساله‌ای در هندسه، ریاضیات، تعلیقات بر کتاب مدارک، مسالک و الروضه البهیه، تعلیقات بر کتب رجالی و حدیثی و دیوان شعر به عربی و فارسی از دیگر آثار میر محمد ابراهیم است.

سال ولادت و وفات او را، به اختلاف یاد کرده‌اند، لکن چون سال وفاتش، بر سنگ قبرش ۱۱۴۹ ق یاد شده است و شاگردش من او را در سال وفات ۸۰ ساله آورده است، بنابراین ولادتش در سال ۱۰۶۹ ق می‌باشد ولی فرزندش سال ولادت وی را به ۱۰۸۲ ق یاد کرده است. سال وفات وی را نیز به اختلاف یاد کرده‌اند و آنچه نزدیک به واقع است ۱۱۴۹ می‌باشد.

بقعه شریف وی در جنوب غربی آستانه شاهزاده حسین بن الامام الرضا^ع بیرون از صحن مطهر، در قزوین قرار دارد و زیارتگاه خاص و عام است و برای آن کراماتی نیز نقل

می‌کنند. وی از تبار زید شهید است و نسب شریفش با هیجده واسطه به امیر مؤمنان علیؑ می‌رسد.

تحصیل الاطینان فی مطالب زبده البیان

پیشتر آورده‌یم که این تفسیر، شرح استدلالی و مسبوط «زبده البیان فی تفسیر آیات الاحکام من القرآن» مرحوم مقدس اردبیلی است. این کتاب در دو جلد و به عربی نگاشته شده است، مفسّر در این شرح با روشی اجتهادی به استدلال پرداخته و با توجه به روایات ائمه معصومینؑ به تفسیر پرداخته است. در این تفسیر به وضوح، مشرب فلسفی و حکمی مؤلف نمایان است. وی در این کتاب، مکتب نوینی را در تفسیر آیات الاحکام به کار برده است که به کلی با شیوه مقدس اردبیلی متفاوت است و در آن باب اجتهاد و اتکای به عقل در فهم مسایل، به روشنی مشهود است و استدراکات مهمی بر اقوال مقدس اردبیلی دارد. وی در کتاب نقل روایات، به نقل اقوال صحایران و تابعان پرداخته است و با تسلطی که بر فنون ادبی، لغت، فصاحت و بلاغت دارد، در جای جای این تفسیر از اشعار عربی و فارسی خود سود جسته است.

عمق مسایل علمی این تفسیر نشان از مکتب کهن شیعی حوزه علمیه قدیمی کربلا دارد که مؤلف گرانقدر، آن را به قزوین و مدرسه آن منتقل کرده است.

سید میر محمد ابراهیم، جلد اول این تفسیر را در سال ۱۱۱۶ ق به پایان برده است و به استادش آقا جمال خوانساری (م ۱۱۲۱ ق) عرضه داشته وی تقریض مهمی، به خط خود در ستایش کتاب نگاشته است.

جلد اول آن تا پایان کتاب صلاة، به خط مؤلف از کتب خطی کتابخانه حاج سید جوادی است که در قزوین محفوظ است.

آغاز آن بعد از بسمله: «توجها الى حريم أنسك يا من ليس لا دراك كنه صفاته سبيل و توسلنا الى قدیم قدسک، يا من تزهت كلماته المحکمة من التأویل والتفسیر، معترفين بالعجز عن حمدك بزبده البیان ...»

شیخ آقا بزرگ تهرانی در کتاب الذریعه، در معرفی این نسخه چنین آورده است: والنسخة الاصلية التي عليها تقريرظ استاده المحقق آقا جمال الدين الخوانسارى بخطه، توجد عند احفاده بقزوين.^۴

شیخ عامر الحلو، به نقل از کتاب «الذریعه»، این تفسیر را در «معجم الدراسات القرآنية عند الشیعة الامامیة» معرفی کرده و به اشتباہ آن را چاپ شده دانسته است، چنان که آورده

است: تحصیل الاطمینان فی شرح زیدۃ البیان، طبع منه مجلد کبیر الى اواسط کتاب الصلاة لامیر ابراهیم القزوینی، المتوفی سنه ۱۱۴۹ هـ. ق.^۵

مرحوم سید محسن امین در اعیان الشیعه^۶ و خانم ابتسام مرهون الصفار - از قرآن پژوهان معاصر - در معجم الدراسات القرآنية^۷ این کتاب را معرفی کرده‌اند. اکنون چهار نسخه از این تفسیر در کتابخانه‌های خصوصی موجود است و با بررسی فهرست‌های کتابخانه‌های عمومی و خصوصی، به نسخه دیگری برخورد نکرد. چنانکه گفته آمد نسخه اول به خط مؤلف از محفوظات کتابخانه شخصی خاندان حاج سید جوادی در قزوین است.

پیش‌نویس‌های سایر مجلدات، به خط مؤلف، نزد عالم فاضل، مرحوم آقا عمامد حاج سید جوادی بوده که هم اکنون نزد فرزند دانشمند ایشان، آقا شمس الدین در تهران محفوظ است. نسخه سوم از عصر مؤلف، نزد مرحوم سید حسن دبیر حاج سید جوادی است که در کتابخانه او نزد فرزندش محفوظ است و این جانب آن را مشاهده کرده‌ام. دو جلد از عصر مؤلف را که مزین به حواشی مفسر است، نیز در کتابخانه وقفی خود در کربلا داشتم.

لازم می‌دانم در خاتمه، توجه دفتر نشر میراث مکتوب را که در احیای آثار گذشتگان تلاش می‌کنند، به این تفسیر آیات الاحکام جلب نمایم.^۸

۱. بهاء الدین خرمشاهی، دانشنامه قرآن و قرآن پژوهی، ۱/۸۷۶، تهران: دوستان، ۱۳۷۷ ش.
۲. عبدالنبی قزوینی، تتمیم امل الامل - ۵۲؛ ۵۴؛ معصوم علی شاه نایب الصدر، طرائق الحقائق، ۱۸۲/۱؛ سید احمد حسینی اشکوری، التراث العربي، ۱/۴۵۸؛ شیخ آقا بزرگ تهرانی، الكواكب المنشرة/۱۶؛ دایرة المعارف تشیع، ۶/۳۵۱؛ سید محسن امین، اعیان الشیعه ۲/۲۲۷، ۲۲۸ و ... .
۳. محمد آصف فکرت، فهرست الفتاوی کتب خطی آستان قدس/۳۱۰.
۴. شیخ آقا بزرگ تهرانی، الذریعه الى تصنیف الشیعه، ۳/۳۹۶، بیروت: دارالا ضواء؛ اینجانب نیز این تفسیر را در دایرة المعارف تشیع، ۴/۵۴۷، به تفصیل معرفی کرده‌ام.
۵. عامر الحلو، معجم الدراسات القرآنية عند الشیعه الإمامیه، ۶/۴۲، بیروت: دارالموسم.
۶. سید محسن امین، اعیان الشیعه، ۲/۲۲۸، بیروت: دارالتعارف.
۷. ابتسام مرهون الصفار، معجم الدراسات القرآنية/۱۴۲، عراق: انتشارات دانشگاه موصل.
۸. لازم به یادآوری است که این تفسیر و خاندان حاج سید جوادی را، در کتاب دایرة المعارف گونه، دانشنامه قرآن و قرآن پژوهی، به تفصیل معرفی کرده‌ام.